

عنوان مقاله:

شیعه و مساله مشروعیت حکومت در عصر غیبت

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 10، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سید محمد علی حسینی زاده - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مشروعیت چیست و در اندیشه شیعی بر چه بنیادهایی استوار می شود. در پاسخ به این پرسش نظریه های رایج، اغلب مشروعیت را امری ساده و تک علتی دانسته و عموماً آن را به شخص حاکم معطوف می کنند. این مقاله ضمن توضیح پایه ها و ابعاد مختلف مشروعیت در ادبیات جدید علوم سیاسی مستندات آنها را در نصوص دینی جستجو خواهد کرد. بر اساس یافته های این مقاله مشروعیت امری نسبی، چند لایه و چند سطحی است که در شکل کامل خود بر پایه ها و اجزای مختلفی چون رضایت، قانون، صلاحیتهای شخصی، هنجارها، عدالت و کارامدی استوار می شود. از آنجا که مشروعیت تام به وضعیتی آرمانی می ماند که دست یافتنی نیست باید مشروعیت نسبی هر نظام سیاسی را بر حسب هماهنگی و وجود این معیارهای متعدد ارزیابی کرد. بنابراین ما در واقعیت درجاتی از مشروعیت خواهیم داشت و نظام های سیاسی همواره میزانی از کسری مشروعیت را با خود دارند. بدین ترتیب مقاله حاضر با رهیافتی مقایسه ای به دنبال ارائه برداشتی جدید از مشروعیت حکومت در عصر غیبت برآمده است.

کلمات کلیدی:

مشروعیت، عدالت، مشروعیت تام، مشروعیت ناقص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541388>

